

van en voor mensen met een beperking

(K)LETSkrant

een krant voor iedereen

verschijnt eenmaal per kwartaal

29^e jaargang nr. 1

December 2025

Retouradres:
Secr. St. Onder Dak
Postbus 244
8250 AE Dronten

In dit nummer:

Wees dankbaar

Voorwoord van de secretaris

Even voorstellen

Agenda

Activiteiten van Stichting Onder Dak

Scootmobiel- en fietsclub

Onder Dak algemeen

Leszwemmen voor kinderen met een beperking

Activiteiten van andere organisaties

MeerSamen

SPGF (Stichting Paardrijden Gehandicapten Flevoland)

Inloophuis 'De Herberg'

ActiveringsCentrum (AC)

Alzheimer Café Dronten

Diabetescafé

NVA Informatiepunt Dronten

Interview met Mariska

Bestuursleden gezocht!

Activiteiten van de scootmobiel club

Kinderzwemmen

Verhaal.. De dierenwijde, deel 3

Een straat vol werelden

Disco UnLtd

Recept... Zalmquiche met spinazie

Spätzle-ovenshotel met spek en champignons

Colofon

Alle contactgegevens op een rijtje

Wees dankbaar

"Hé, hoe gaat het?" vroeg de gum vriendelijk aan het potlood.

"Ik ben je vriend niet," sprak het potlood. "Ik haat je."

Verrast en gekwetst vroeg de gum: "Waarom?"

"Omdat je alles wat ik schrijf uitwist."

"Ik verwijder alleen de fouten," antwoordde de gum zachtjes.

"Dat maakt het niet goed," zei het potlood. "Maar daarvoor ben ik hier. Het is mijn doel."

"Dan is je werk zinloos," mopperde het potlood. "Schrijven is belangrijker dan uitgummen."

"Het foute uitgummen is net zo belangrijk als het goede schrijven," zei de gum.

Het potlood pauzeerde even en zei toen zachtjes: "Maar ik zie je elke dag kleiner worden..."

"Dat komt omdat ik elke keer dat ik help een fout te corrigeren een beetje van mezelf geef."

"Ik voel me ook kleiner," gaf het potlood toe.

"We kunnen niets goeds doen voor anderen, tenzij we bereid zijn iets op te offeren," glimlachte de gum.

Toen keek ze hem aan en vroeg zachtjes: "Haat je me nog steeds?"

Het potlood glimlachte terug: "Hoe kan ik iemand haten die zoveel van zichzelf geeft?"

Elke dag worden we wakker met een dag minder. Als je niet het potlood kunt zijn dat vreugde voor anderen creëert, wees dan de gum die hun pijn wegveegt, hoop plant en hen eraan herinnert:

De toekomst kan nog steeds beter zijn dan het verleden.

Wees dankbaar.

Altijd!

Auteur onbekend:

Voorwoord van de secretaris

Nu is dan toch écht mijn laatste voorwoord als secretaris een feit!

Maar ... mijn laatste voorwoord begint wel met héél goed nieuws.

We hebben een nieuwe secretaris gevonden 🐼.

Zij heet Willemijn Schouten en zal zich elders in deze (K)Letskrant voorstellen.

Maar wat zijn wij als bestuur en vooral ik persoonlijk hier superblij mee. Onder Dak kan door en blijven bestaan! Natuurlijk blijven we op zoek naar nog een paar bestuursleden maar voor nu zijn we gered.

Zij neemt per 1 januari 2026 mijn taken als secretaris over. Ik ben haar dan ook al druk aan het inwerken en heb er alle vertrouwen in dat Willemijn deze taken met net zoveel passie zal vervullen als ik dat deed.

Naar aanleiding van mijn vorige voorwoord ben ik gebeld door de Stentor met de vraag om een interview te geven. Dat ik nu eindelijk écht afscheid zou gaan nemen wilden ze nog wel even zien 😊. En deels krijgen ze ook gelijk 🐼. Ik blijf nog even op de achtergrond aanwezig. Omdat ik er al zoveel jaar bij zit heb ik natuurlijk de nodige knowhow opgebouwd waar de zittende bestuursleden graag nog op willen terugvallen als dat nodig is. En dat doe ik natuurlijk met liefde.

Het interview heeft plaatsgevonden en het is een mooi stuk geworden al zeg ik het zelf. Het hele interview staat óók elders in deze (K)Letskrant te lezen.

Ik kon een mooie inkijk in mijn leven geven en vertellen hoe ik bij de stichting betrokken ben geraakt.

Voor nu wil ik iedereen heel hartelijk danken voor zijn of haar fijne contact dat we op welke wijze dan ook de afgelopen 25 jaar met elkaar hebben gehad. En voor het vertrouwen in mij als secretaris. Ik heb 25 prachtjaren gehad bij Stichting Onder Dak en heel veel geleerd.

Dank jullie wel ♥

Ik wens eenieder alvast hele fijne feestdagen, een goede jaarwisseling en een mooi en prachtig 2026!

Mariska Ristjouw

Even voorstellen

Hallo allemaal! ik ben Willemijn Schouten, ik ben 43 lentjes jong en moeder van 4 kinders. Sinds 2 jaar woon ik met veel plezier in Dronten met mijn jongste 2. De andere 2 zijn al uitgevlogen en wonen op zichzelf.

In mijn vrije tijd ben ik graag creatief bezig. Ik maak o.ma. sieraden van zilver en koper, knap meubels op en doe aan handwerken. Daarnaast ben ik graag buiten te vinden in de tuin of natuur. Om actief en in beweging te blijven speel ik volleybal.

Ik werk ruim 20 jaar in de zorg en heb met verschillende doelgroepen gewerkt zoals dementerenden, jeugd en de laatste 10 jaar in de gehandicaptenzorg. Ik zet mij graag in voor deze doelgroep zodat deze mensen gewoon kunnen meedoen in de maatschappij. Zo heb ik samen met stichting MeerSamen disco UnLtd gorganiseerd. In mijn zoektocht hierin ben ik in contact gekomen met Stichting Onder Dak. Wat een mooie stichting met gave initiatieven en fijne enthousiaste vrijwilligers! Wat ben ik blij dat Mariska mag opvolgen en mijn bijdrage mag leveren aan stichting Onder Dak.

Dit is mijn verhaal in het kort. Ik heb er zin in om samen verder te bouwen aan Onder Dak!

*Bestuur en
vrijwilligers van
Stichting Onder Dak
Dronten
wensen u een heel
gelukkig en vooral
gezond **2026** toe*

Agenda

Activiteiten van Stichting Onder Dak

Attentie: de Pas van Dronten is voor iedere bewoner van onze gemeente. Mensen met een laag inkomen komen in aanmerking voor een tegoed op deze pas, waarmee bij vele winkels en organisaties betaald kan worden. Stichting Onder Dak is aangesloten bij de Pas van Dronten. Daarom kan een cursus of deelname aan een activiteit betaald worden via deze pas, mits u in aanmerking komt voor een tegoed op deze pas.

De contactpersonen van de werkgroepen kunnen u hier meer over vertellen. www.pasvandronten.nl

Scootmobiel- en fietsclub

De groep maakt gezamenlijk tochtjes in de omgeving zolang het weer het toelaat.

Eind maart 2026 hoopt de groep weer van start te gaan. Onderweg is er een pauze. Dan kan er gezellig gepraat worden onder het genot van koffie of thee en een kleine traktatie erbij.

Er rijden gediplomeerde verkeersregelaars mee op de fiets, zodat veiligheid zoveel mogelijk gewaarborgd is. Een enkele keer gaat de groep per bus naar een andere locatie om daar de dag door te brengen.

De tochten worden gehouden op de laatste zaterdag van de maand.

De scootmobielclub verzamelt voor De Meerpaal onder het afdak.

Tussen de georganiseerde tochten door kunnen de deelnemers uiteraard ook onderling afspraken maken om er lekker tussenuit te gaan.

Meegaan met een tocht kost € 6,-. Voor dit bedrag krijgt u een leuke middag plus een kopje koffie met iets lekkers onderweg.

De tochtjes die mensen tussendoor maken kosten uiteraard nooit geld, want dan wordt het aan de deelnemers zelf overgelaten om eventueel voor drinken te zorgen.

Aangezien wij fietsen en scootmobielen combineren, is het mogelijk voor het hele gezin om gezellig aan te sluiten.

Een scootmobiel- en fietsclub heeft nooit te veel deelnemers, dus sluit u bij ons aan als u houdt van lekker rondrijden met fiets of scootmobiel.

Meer informatie is te verkrijgen bij Lilian op tel. 06 - 29 45 99 35 of e-mailadres lilianwijbenga@gmail.com.

Wij zouden ook heel graag groepen vormen in Swifterbant en Biddinghuizen.

Als u op de hoogte gehouden wilt worden van deze mogelijkheid, neem dan contact op met ons secretariaat via de e-mail secretaris@onderdak.nl of tel. 06 – 24 46 40 45.

Zodra we voldoende mensen bij elkaar hebben, gaan wij ook daar van start.

Onder Dak algemeen

U bent van harte welkom om eens te komen kijken bij onze werkgroepen zoals de voorlichtingsgroep, BTB-groep, Scholenproject, et cetera.

Wij hebben ook een actieve groep mensen die zich vooral bezighoudt met het beleid van de gemeente Dronten op het gebied van het Sociaal Domein. Ook hier bent u als vrijwilliger van harte welkom.

Meer informatie kunt u krijgen bij Mariska op tel. 06-24 46 40 45 of email adres: secretaris@onderdak.nl.

Leszwemmen voor kinderen met een beperking

Kinderen vanaf 6 jaar met een beperking kunnen zwemles krijgen bij De Kemenade in Dronten. Er zijn vier groepen, die op verschillende dagen en tijden zwemmen.

De groep bestaat uit maximaal 6 kinderen, die in een prikkelarme omgeving leren vertrouwd te raken met het water en tevens leren zwemmen. Veel van onze zwemkinderen hebben zelfs binnen een redelijke tijd zwemdiploma's gehaald.

Kosten: € 75,- per kwartaal.

Aanmelding: Joke, telefoonnummer 0321 - 31 79 26.

Informatie kan ook worden gevraagd via dit telefoonnummer of per e-mail kinderzwemmen@onderdak.nl.

Activiteiten van andere organisaties

MeerSamen

Naast onderstaande activiteiten kunt u ook kijken op de website van MeerSamen om ideeën op te doen. Ga naar www.meersamen.nu en dan klikken op 'agenda'.

SPGF (Stichting Paardrijden Gehandicapten Flevoland)

Stichting Paardrijden Gehandicapten Flevoland (SPGF) organiseert paardrijlessen voor mensen met een beperking.

Dit vindt plaats in het Hippisch Centrum Flevodrome, Wisentweg 9a in Dronten.

Er worden lessen gegeven op dinsdagavond van 19.30 - 20.15 uur en op dondagavond van 19.15 - 20.00 uur.

Op zaterdagmorgen van 9.00 - 12.00 uur zijn er 2 lessen zonder begeleiding voor ruiters die wel kunnen rijden, maar door hun beperking niet in een gewone les kunnen meerijden en 2 lessen met behulp van vrijwilligers voor ruiters die meer begeleiding nodig hebben.

Kosten: € 60,- per kwartaal.

Website: www.spgf.nl

Informatie: info@spgf.nl

Inloophuis 'De Herberg'

Stichting
De Herberg Dronten

Maaltijden

Deze worden geserveerd op de eerste en derde zondag van iedere maand vanaf 13.00 uur in het Denksportcentrum aan de Oost 52 in Dronten. Aanmelden op woensdag in de week voorafgaand aan de maaltijd op tel. 06 - 25 26 57 20 tussen 9.30 - 11.30 uur.

Openingstijden inloop:

Dinsdag van 10.00 - 12.00 uur (Ludgeruskerk)

Woensdag van 14.30 - 17.00 uur (Denksportcentrum van 'De Woonark', De Oost 52, Dronten)

Donderdag van 14.30 - 17.00 uur Denksportcentrum

Secretariaat: Watersportkade 41, 8253 ZA Dronten.

Tel: 0321 - 38 38 31.

E-mail: secretariaat@herbergdronten.nl

Website: www.herbergdronten.nl

ActiveringsCentrum (AC)

Locatie: Hogerhuis 10, 8251 LZ Dronten

Het activeringscentrum (AC Leeuwen'art) is

geopend van maandag t/m vrijdag van 9.00 – 16.00 uur en op zaterdag van 9.00 – 12.00 uur.

Van 16.30 – 17.30 uur kan een warme maaltijd afgehaald worden. De kosten bedragen € 3,75 per maaltijd

Koffie en thee zijn gratis.

Om deel te nemen aan activiteiten of een leertraject is een beschikking nodig.

Voor meer informatie hierover kunt u contact opnemen met de coördinator M. Hillenaar via tel. 06 - 27 85 87 71.

Telefoonnummer van het AC is 0321 - 74 40 22 en u kunt bellen van maandag tot en met vrijdag van 09.00 - 16.00 uur.

Kijk voor meer informatie op www.kwintes.nl.

Alzheimer Café Dronten

alzheimer café dronten

Wanneer? De tweede woensdag van elke maand.

Hoe laat? De zaal is open vanaf 19.00 uur.

Het programma start om 19.30 uur en eindigt om 21.30 uur. Alle thema's zijn te vinden op de website:

<https://www.alzheimer-nederland.nl/regios/flevoland/alzheimer-cafe-dronten>

Waar? De Meerpaal, De Rede 80.

Contactgegevens Alzheimer Café Dronten:

Telefoon: 06 - 48 63 73 03

e-mail: alzheimerdronten@gmail.com

Op X: www.x.com/acdronten

Website: www.alzheimercafedronten.nl

Facebook: <https://www.facebook.com/alzheimerdronten>

Diabetescafé

Voor meer informatie kunt u contact opnemen via de e-mail met Monique Baartman, Trijntje Hartman of Inge

Verlaan: dvnflevoland@gmail.com

Als u liever belt, mag u bellen met ons secretariaat en dan wordt het daar zo spoedig mogelijk voor u uitgezocht: 06 – 24 46 40 45.

NVA

Nederlandse
Vereniging voor
Autisme

NVA Informatiepunt Dronten

NVA is de Nederlandse Vereniging voor Autisme. Vanaf 23 augustus 2022 is er een NVA Autismecafé op het Serviceplein in De Meerpaal. Deze vindt plaats in de even weken op dinsdag van 10.00 - 11.30 uur. Tijdens schoolvakanties kunnen openingstijden afwijken.

Meer informatie kunt u vinden op internet:

<https://www.autisme.nl/regio/flevoland/nva-locaties-flevoland/>.

Heb je vragen mail dan naar: nva.dronten@autisme.nl.

Bestuursleden gezocht!

Stichting Onder Dak zet zich al 30 jaar in voor mensen met een beperking.

Ook deze stichting kan niet bestaan zonder een goed bestuur!

Door het overlijden van onze voorzitter en het stoppen van twee bestuursleden zijn wij dan ook met spoed op zoek naar bestuursleden zoals een secretaris en een voorzitter.

Heeft u affiniteit met onze doelgroep en wilt u zich daarvoor gaan inzetten? Schroom dan niet om contact op te nemen met secretariaat: secretaris@onderdak.nl.

Het bestuur van Stichting Onder Dak

Interview met Mariska

■ Miep verloor haar benen bij ongeluk en inspireerde dochter Mariska Ristjouw

‘Ze is nu vast trots daarboven’

Bij een tramongeval in de jaren 30 verliest Miep als meisje beide benen. Ze krabbelt op en zet zich in voor mensen met een beperking. Het inspireert dochter Mariska, die na 25 jaar stopt bij stichting Onder Dak. „Ze is vast trots.”

Arjan Bosch
Dronten

Haar vijf kinderen en acht kleinkinderen kijken ingelijst en wel vanaf de muur toe, zoals moeder Miep dat in Swifterbant vanaf de woonkamer doet.

Ze overleed vier jaar terug. Ze neemt bij dochter Mariska Ristjouw (59) net als haar kroost een speciaal plekje in haar hart in. „Mam was 90, toen ze overleed. De begrafenis hielden we op haar verjaardag, want dat vonden we eigenlijk wel mooi. Het maakte de cirkel rond.”

Zoals dat voor Ristjouw zelf ook geldt, nu ze na een kwart eeuw afscheid neemt van hulpstichting Onder Dak. Die zet zich in voor inwoners met een fysieke beperking.

Met een scala aan activiteiten, en via bemiddeling en advies. „Met zo’n dertig vrijwilligers helpen we honderden mensen”, legt ze uit. „Heel waardevol. Ze kloppen we regelmatig bij de gemeente aan. Als iemand een traplift nodig heeft, bijvoorbeeld.”

Tragisch verhaal
Een vanzelfsprekende betrokkenheid, waarachter in de verte een tragisch verhaal schuilt. Daarvoor moesten we terug naar 1938. „Mijn moeder was 8 toen ze in Amsterdam door een tram werd geschept. Lijn 1, aan de Admiraal de Ruijterweg. Wat rijdt hij toch weer hard”,lacht mijn oma nog.”

De kleine Miep blijft op de terugweg van school met de hakjes van haar

Mariska Ristjouw heeft een foto van moeder Miep in haar woonkamer staan. Die overleed enkele jaren terug. FOTO: FREDDY SCHWEL

sandalen in de rails haken. „Bij dat ongeluk verloor ze beide onderbenen.” De band met anderen met een beperking is daarmee ontstaan, en haar moeder laat zich in het leven niet door het leed kisten. Met kunstbenen krabbelt ze op.

Ristjouw gebruikt onbedoeld spitsvondige beeldspraak. „Op hoge poten kwamen mensen die ze al lang kende verhaal halen. ‘Heb jij geen benen?’ Wij merken daar helemaal niets van’. Op haar 85ste kreeg ze een rollator. „Waarom”, bromde ze. „Ik loop hartstikke goed.” Een ongebreidelde positivisme, en met haar hulpvaardigheid meldt moeder zich eenmaal gevestigd in de polier bij het lokale vrijwilligersleger. „Onder Dak. Twee woorden. De stichting bestond toen al even. Mijn vader werd penningmeester, mijn moeder notaris.”

Toen vader overleed, deed moeder een beroep op haar dochter. „Maris, wij jij het notuleren overnemen? Tij-

delijk, zei ze. Dat heb ik geweten.”

Dat kortstondige duurt inmiddels een kwart eeuw, waarbij ze binnen het dagelijkse bestuur het secretariaat op zich heeft genomen. Een jaar geleden kondigde Ristjouw alvast haar afscheid aan.

Ruin op tijd. Althans, dat dacht ze. „Want een opvolger werd er niet gevonden, waardoor met mijn vertrek de hele stichting opgedoeft dreigde te worden.” Ze zucht. „Dat kon ik niet over mijn hart verkrijgen.”

Onder Dak verzorgt zweemlessen voor kinderen met een beperking, en helpt ouderen met de computer. Ook geeft de stichting advies bij de aankoop van een scootmobiel. Op de website een oproep om na te blijven denken. „Heeft u genoeg ruimte voor stalling en het opladen?”

Parkeerkaart

De stichting is ook strijdbaar. „De gehandicaptenparkeerkaart van moeder werd ineens ingetrokken. Wij naar de

gemeente Dronten. ‘Denkt u dat haar benen ineens zijn aangegroeid?’ Mocht ze de kaart houden.”

De leegte opvullen

Nu is er adequate opvolging gevonden. Die moet na de jaarwisseling niet alleen de rol van Ristjouw opvullen, maar ook de leegte die twee jaar geleden met het overlijden van voorzitter Judy Koopman ontstond. „Daarmee hebben we ontzettend veel knowhow verloren.”

Dat is kennis die ze de komende maanden eigenhandig probeert over te dragen. Met een glimlach. „Helaas uit beeld verdwijnt ik nog niet. Niet direct.” Wel wil ze meer tijd vrijmaken voor haar studie als onderwijsassistent en haar kinderen en kleinkinderen. In de laatste editie van de Kleisrant als huisblad van Onder Dak liet Ristjouw dat al weten.

Moeder Miep kijkt van boven mee, denkt ze. „Die is er vast trots op dat we het zolang hebben volgehouden.”

Met zo’n dertig vrijwilligers helpen we honderden mensen. Heel waardevol
– Mariska Ristjouw

Miep verloor haar benen bij ongeluk en inspireerde dochter Mariska Ristjouw

Bij een tramongeval in de jaren 30 verliest Miep als meisje beide benen. Ze krabbelt op en zet zich in voor mensen met een beperking. Het inspireert dochter Mariska, die na 25 jaar stopt bij stichting Onder Dak. „Ze is vast trots.”

Haar vijf kinderen en acht kleinkinderen kijken ingelijst en wel vanaf de muur toe, zoals moeder Miep dat in Swifterbant vanaf de woonkamertafel doet.

Ze overleed vier jaar terug. Ze neemt bij dochter Mariska Ristjouw (59) net als haar kroost een speciaal plekje in haar hart in. "Mam was 90, toen ze overleed. De begrafenis hielden we op haar verjaardag, want dat vonden we eigenlijk wel mooi. Het maakte de cirkel rond."

Zoals dat voor Ristjouw zelf ook geldt, nu ze na een kwart eeuw afscheid neemt van hulpstichting Onder Dak.

Die zet zich in voor inwoners met een fysieke beperking. Met een scala aan activiteiten, en via bemiddeling en advies. "Met zo'n dertig vrijwilligers helpen we honderden mensen", legt ze uit. "Heel waardevol.

Zo kloppen we regelmatig bij de gemeente aan. Als iemand een traplift nodig heeft, bijvoorbeeld."

Tragisch verhaal

Een vanzelfsprekende betrokkenheid, waarachter in de verte een tragisch verhaal schuilgaat. Daarvoor moeten we terug naar 1938. "Mijn moeder was 8 toen ze in Amsterdam door een tram werd geschept. Lijn 1, aan de Admiraal de Ruyterweg. 'Wat rijdt hij toch weer hard', dacht mijn oma nog."

De kleine Miep blijft op de terug- weg van school met de hakjes van haar sandalen in de rails haken. "Bij dat ongeluk verloor ze beide onderbenen."

De band met anderen met een beperking is daarmee ontstaan, en haar moeder laat zich in het leven niet door het leed kisten. Met kunstbenen krabbelt ze op.

Ristjouw gebruikt onbedoeld spitsvondige beeldspraak. "Op hoge poten kwamen mensen die ze al lang kende verhaal halen. 'Heb jij geen benen?'

Wij merken daar helemaal niets van'. Op haar 85ste kreeg ze een rollator. 'Waarom', bromde ze. 'Ik loop hartstikke goed'." Een ongebreideld positivisme, en met haar hulpvaardigheid meldt moeder zich eenmaal gevestigd in de polder bij het lokale vrijwilligersleger. "Onder Dak. Twee woorden. De stichting bestond toen al even. Mijn vader werd penningmeester, mijn moeder notulist."

Toen vader overleed, deed moeder een beroep op haar dochter. "'Maris, wil jij het notuleren overnemen?' Tijdelijk, zei ze. Dat heb ik geweten."

Dat kortstondige duurt inmiddels een kwart eeuw, waarbij ze binnen het dagelijkse bestuur het secretariaat op zich heeft genomen. Een jaar geleden kondigde Ristjouw alvast haar afscheid aan. Ruim op tijd. Althans, dat dacht ze.

"Want een opvolger werd er niet gevonden, waardoor met mijn vertrek de hele stichting opgedoekt dreigde te worden." Ze zucht. "Dát kon ik niet over mijn hart verkrijgen."

Onder Dak verzorgt zwemlessen voor kinderen met een beperking, en helpt ouderen met de computer. Ook geeft de stichting advies bij de aankoop van een scooter. Op de website een oproep om na te blijven denken: 'Heeft u genoeg ruimte voor stalling en het opladen?'

Parkeerkaart

De stichting is ook strijdbaar: "De gehandicaptenparkeerkaart van moeder werd ineens ingetrokken. Wij naar de gemeente Dronten. 'Denkt u dat haar benen ineens zijn aangegroeid?' Ze mocht de kaart houden."

De leegte opvullen

Nu is er adequate opvolging gevonden. Die moet na de jaarwisseling niet alleen de rol van Ristjouw opvullen, maar ook de leegte die twee jaar geleden met het overlijden van voorzitter Judy Koopman ontstond.

"Daarmee hebben we ontzettend veel knowhow verloren."

Dat is kennis die ze de komende maanden eigenhandig probeert over te dragen. Met een glimlach: "Helemaal uit beeld verdwijn ik nog niet. Niet direct." Wel wil ze meer tijd vrijmaken voor haar studie als onderwijsassistent en haar kinderen en klein- kinderen. In de laatste editie van de Kletskrant als huisblad van Onder Dak liet Ristjouw dat al weten.

Moeder Miep kijkt van boven mee, denkt ze. "Die is er vast trots op dat we het zolang hebben volgehouden." ✨

Arjan Bosch-Dronten

Broeders

**ORTHOPEDISCHE
SCHOENTECHNIEK**

**MODERNE
ORTHOPED. SCHOENEN
SEMI-ORTHOPEDISCHE
SCHOENEN**

- * Aanpassingen aan confectieschoenen
- * Levering alle ziekenfondsen

Het Spaarne 71
8253 PE Dronten
0321 - 332050
www.broeders-orthopedie.nl

**Al 50 jaar zijn voeten bij ons in
goede handen**

Wij bezoeken aan huis

Activiteiten van de scootmobiel club

Hallo Allemaal,

Het is weer een gezellig scootmobiel jaar geweest.
Hier een overzicht van wat wij allemaal hebben gedaan:

29 maart reden wij een rondje door het Wisentbos en gingen koffie drinken bij De Pionier.

In mei deden wij met 8 scootmobielen mee aan de avond4daagse in Dronten.

31 mei reden wij een rondje door Dronten en kregen wij een rondleiding bij De Barak van vroeger. Deze staat bij Ontmoetingspark Buiten. Daar hebben wij koffie gedronken.

Op 28 juni reden wij naar het Mechanisch erfgoed centrum. Daar was een korenfestival en hebben wij ook koffie gedronken met een lekker kroketje erbij.

26 juli reden wij naar de Beleeftuin Drakensteyn in Biddinghuizen. Het was slecht weer waardoor wij daar kleddernat aankwamen. We kregen handdoeken om ons af te drogen. Daarna koffie met een monchoutaart. En het bleef maar regenen waardoor we ook nog een chocolademelk namen om weer warm de terugweg aan te vangen.

Het laatste weekend van augustus gingen we naar het Sleepbotenfestival in Biddinghuizen. Helaas was het toen ook

niet droog en zijn we natgeregent. Daar hebben we lekker koffie met een oliebol genuttigd.

De laatste reis van het jaar was een lange rit, wel 25 km. Deze bracht ons naar At Sea aan het Veluwemeer.
Daar een kopje koffie met gebak genomen.

Wij hopen in maart 2026 weer van start te gaan.

Lilian Wijbenga

	SWIFTERBANT	DRONTEN	BIDDINGHUIZEN
	0321-321226 De Poort 4 8255 AA	0321-315555 Wardhof 10 8251 TH	0321-332522 Baan 20/B 8256 AX

Verhaal.. De dierenwijde, deel 3

De dierenweide? Wat was dat ook alweer?

Weet je, de dierenweide is niet zomaar een plek met gras en water. Het is een wereld vol verhalen — sommige luid en vrolijk, andere stil en bijna onzichtbaar. Het begon allemaal met Iris, de eend met één vleugel, die leerde dat luisteren net zo krachtig kan zijn als vliegen. Daarna kwamen Waaier en Burl, die ontdekten dat moed soms verstopt zit achter littekens en stilte. En nu ... nu is er weer iets aan de hand, diep onder de grond, waar de kleinsten van allemaal wonen. De mieren. Niemand zag ze eerst, maar ze waren er — met hun eigen zorgen, hun eigen strijd. Gelukkig is er altijd wel één dier dat durft te luisteren.

De Mieren en de Egel

De herfst had de weide zachtjes toegedekt met een deken van blad. De lucht rook naar vochtige aarde en ergens in de verte kraakte een tak onder het gewicht van een ree.

De dagen werden korter, de gesprekken dieper. Burl had zich een plaats verworven tussen de dieren — niet middenin, maar aan de rand, waar hij zich het prettigst voelde. Waaier was wat rustiger geworden, Iris zong soms nog bij de sloot, en Dirk vertelde verhalen die steeds meer waarheid leken te bevatten naarmate het later werd.

De rust leek te blijven.

Tot Eppo verscheen.

Eppo was een egel. Een kleine, wat rommelige egel met stekels die nooit helemaal goed leken te liggen. Hij was vriendelijk, maar een tikkeltje onhandig. Elk jaar voor de winter zocht hij dezelfde plek: een droog plekje onder een oude boom, half ondergegraven in de aarde. Daar bouwde hij zijn nestje van

bladeren en mos.

Dit jaar echter ... ging er iets mis.

Toen Eppo zich had ingegraven, voelde hij dat de grond trilde. Alsof er iets onder hem bewoog.

Hij dacht eerst dat het wormen waren, of een mol. Maar toen hoorde hij stemmen. Hele zachte, hoge stemmen, haast als geritsel.

“Wat doen jullie hier?” riep hij, een beetje geschrokken.

Het bleef even stil. Toen, vanuit het donker, antwoordde een piepklein stemmetje:

“Wij wonen hier nu.”

Eppo knee zijn ogen dicht. “Wij? Wie zijn jullie?”

“Wij zijn de Zandkolonie,” zei de stem. “We zijn gekomen omdat ons nest is overstroomd. De rivier kwam, en het water nam alles mee.”

De egel begreep het niet meteen. Pas toen hij beter keek — zijn ogen gewend aan het duister — zag hij ze: honderden kleine mieren, druk in de weer met korrels zand, stukjes blad en wat zaden. Ze waren nauwelijks groter dan kruimels brood.

“Oh ...” mompelde Eppo. “Jullie zijn ... mieren.”

De mieren zwegen even. “Dat klopt,” zei de stem. “Maar we zijn niet welkom bij de anderen hier. Ze zeggen dat dit hun grond is.”

“Wie zegt dat?” vroeg Eppo.

“De Steenhoofd-kolonie,” antwoordden ze. “Ze leven aan de andere kant van deze heuvel. Ze vinden dat wij hun grond

stelen. Maar wij hebben niets meer. Geen huis, geen koningin, geen plek."

Eppo zweeg. Hij wist hoe het voelde om ergens niet helemaal bij te horen. De meeste dieren van de weide vonden hem wat traag, wat vreemd. En nu, hier, onder de grond, vond hij wezens die nóg kleiner, nóg kwetsbaarder waren dan hijzelf.

Hij besloot te blijven luisteren.

En hoe meer hij hoorde, hoe meer hij voelde dat er iets niet klopte.

De volgende ochtend kroop hij uit zijn hol, het gras nog nat van de dauw, en liep naar de vijver waar Iris en Waaier zaten.

"Ik moet jullie iets vertellen," zei hij buiten adem.

"Heb je je winterslaap gemist?" grapte Waaier.

"Nee," zei Eppo ernstig. "Er is oorlog."

De gans en de eend keken elkaar aan.

"Wát voor oorlog?" vroeg Iris.

"Onder de grond," zei Eppo. "De mieren. Twee groepen. Ze haten elkaar."

"Hatende mieren?" Waaier fronste. "Dat klinkt als een metafoor."

"Het is echt," zei Eppo. "Ze begrijpen elkaar niet. Ze spreken niet dezelfde taal. En ik ... ik weet niet hoe ik ze kan helpen."

Die middag kwamen de dieren bijeen, bij de oude boom waar Eppo zijn nest had. Burl stond er ook, stil als altijd, zijn adem dampend in de koude lucht.

Eppo wees met zijn snuit naar de grond.

"Daaronder wonen ze," zei hij. "De Zandkolonie. En verderop, onder de stenen, de Steenhoofden."

Een moment bleef het stil. Alleen het tikken van een eikel die van een tak viel, was te horen.

“Kunnen we iets doen?” vroeg Iris zacht.

“Praten,” zei Eppo. “Maar ze verstaan ons niet.”

Burl stapte naar voren. “Dan moeten we leren luisteren op een andere manier.”

Hij boog zijn kop naar de aarde, sloot zijn ogen en fluisterde iets. Een paar seconden later kropen een paar mieren naar boven. Kleine, zwarte stipjes met antennes die trilden als grassprietten in de wind.

Eppo stelde ze voor.

“Dit is Mirra, zij is een boodschapper van de Zandkolonie.”

De dieren zwegen, uit ontzag.

Toen kwam uit de andere kant van de heuvel een tweede groep mieren. Groter, roodbruin, beweeglijker. Hun leider — of in elk geval de meest assertieve — was Arkan van de Steenhoofden.

“Wij waren hier eerst,” zei Arkan fel, met een piepstem die alleen Eppo goed kon horen.

“Wij hadden geen keus,” antwoordde Mirra. “Ons land is weg. Het water kwam tot aan de hemel.”

“Dat is niet ons probleem.”

“Nu is het ieders probleem,” zei Eppo, zijn stem trillerig maar vastberaden.

Burl zuchtte. “Dat klinkt bekend,” zei hij zacht. “Grenzen, grond, wantrouwen. Het begint altijd klein. En eindigt groot.”

Iris keek naar de mieren, toen naar de dieren om haar heen.

“Kunnen we niet iets doen waardoor ze elkaar leren begrijpen?” vroeg ze.

“Misschien,” zei Dirk, “moeten ze iets sámen doen.”

“Zoals wat?” vroeg Waaier.

Dirk dacht even na. “Een brug bouwen.”

Iedereen keek hem verbaasd aan.

“Een brug?”

“Niet van hout,” grijnsde Dirk. “Van tijd”. De dagen erna veranderde de weide in een stille werkplaats. De dieren hielpen Eppo kleine tunnels vrij te maken tussen de twee nesten. Burl duwde voorzichtig aarde opzij met zijn hoeven, Iris bracht zaadjes voor voedsel, en Waaier zorgde dat niemand op het mierengebied stapte.

Langzaam, heel langzaam, begonnen de mieren elkaar tegen te komen in die tunnels. Eerst met wantrouwen — trillende antennes, schuwe blikken — maar daarna met nieuwsgierigheid.

Mirra ontdekte dat de Steenhoofden andere geuren gebruikten om te communiceren. Eppo leerde enkele van die signalen herkennen en vertaalde ze voor de Zandkolonie. En op een dag, toen de zon net doorbrak na een week regen, gebeurde het.

De twee mierenkolonies ontmoetten elkaar in een holte onder de oude boom. Daar, in het halfduister, deelden ze voedsel. Een korreltje graan van de één, een druppel honing van de ander.

Boven de grond zaten de dieren stil, luisterend naar het zachte geritsel van samenwerking.

“Ze hebben elkaar gevonden,” fluisterde Eppo.

“Ze hebben het zélf gedaan,” zei Burl. “Wij hebben alleen ruimte gemaakt.”

Toen de winter echt inviel en het gras wit werd van rijp, lag de weide er stil bij. De mieren hadden hun nieuwe ondergrondse stad gebouwd, diep en warm, met gangen die de beide kolonies verbonden.

Soms kwamen er kleine hoopjes aarde omhoog — teken van activiteit.

“Wat zijn ze aan het doen?” vroeg Bente de jonge gans nieuwsgierig.

“Leven,” zei Eppo glimlachend. “Samen.”

Burl knikte langzaam. “Vrede is niet dat alles stopt,” zei hij. “Het is dat alles blijft bewegen, maar zonder botsen.”

Iris keek over de weide, waar de lucht kleurde in tinten van koper en zacht blauw.

“Grappig,” zei ze. “We dachten ooit dat alleen grote dieren het verschil konden maken.”

“En nu?” vroeg Waaier.

“Nu weet ik dat de kleinsten soms de grootste verandering brengen,” zei ze.

Toen de avond viel, kroop Eppo weer in zijn hol. Hij hoorde het zachte ritselen van mieren onder zich. Hij glimlachte, rolde zich op en dacht:

Misschien is vrede niet iets wat je maakt, maar iets wat je toestaat.

En buiten, op de bevroren weide, stond Burl stil.

De maan hing laag, de lucht was helder.

En onder de grond, diep in de aarde, werkten mieren van twee talen aan één huis.

De weide ademde.

Klein. Stil. Verbonden.

Een straat vol werelden

In een samenleving vol verschillen is écht contact belangrijker dan ooit. Niet naast elkaar leven, maar met elkaar. Dit artikel gaat over de kracht van ontmoeting — van nieuwsgierig zijn, luisteren en waarderen wat ieder mens bijdraagt.

Op het eerste gezicht lijkt onze samenleving bruisend en verbonden. We wonen in wijken vol verschillende mensen en we lopen samen door dezelfde winkelstraten. Toch is dat "samen" soms schijn. We leven vaak naast elkaar, niet met elkaar. En dat is zonde, want juist in contact ligt de kracht van een gezonde, veerkrachtige samenleving.

Een straat vol werelden

Neem de straat waar Esra woont. Ze woont er al jaren, in een rijtjeshuis met een kleine voortuin vol lavendel. Naast haar woont Jan, gepensioneerd timmerman en fervent tuinier. Ze groeten elkaar beleefd, maar eigenlijk hebben ze nooit een echt gesprek gehad. Tot er op een zomerse dag iets gebeurt: de heg tussen hun tuinen wordt te hoog.

Jan moppert wat over het licht dat hij mist, Esra schaamt zich omdat ze niet weet hoe ze het netjes moet snoeien. In plaats van een briefje in de bus te doen, belt Jan aan. Even is het ongemakkelijk, maar dan staan ze samen met een schaar en een kruiwagen te praten over bloemen, kleinkinderen en hun favoriete recepten.

Een kleine ontmoeting, maar een groot verschil. Want vanaf dat moment zeggen ze niet alleen 'Goedemorgen', ze maken echt contact.

Wat er tussen Jan en Esra gebeurt, laat zien waar het om draait in een diverse samenleving: **zien, horen en waarderen.**

Van multicultureel naar intercultureel

Nederland is al lang multicultureel. We leven met mensen met verschillende achtergronden, religies en gewoonten. Maar multicultureel betekent vooral dat die culturen naast elkaar bestaan. Een stap verder is het begrip intercultureel — dat gaat juist over de ontmoeting.

Intercultureel leven betekent dat we elkaar opzoeken, nieuwsgierig zijn, vragen stellen, en bereid zijn om een beetje van onze eigen zekerheden los te laten. Het is het verschil tussen “Jij mag er zijn” en “Ik wil je leren kennen”.

De waarde van verschil

Sociale verschillen zijn reëel: sommige mensen hebben meer kansen, meer netwerk, of meer financiële ruimte dan anderen. Toch kan juist diversiteit — in cultuur, opleiding, leeftijd of levensstijl — een bron van groei zijn.

Wanneer een jongere van het mbo samenwerkt met een gepensioneerde vrijwilliger, leren ze allebei iets nieuws. Wanneer iemand met een migratieachtergrond een buurtactiviteit organiseert en iemand anders helpt met de administratie, ontstaat er verbinding.

De verschillen verdwijnen niet, maar worden draaglijker omdat begrip en waardering ervoor in de plaats komen.

Diverse teams en buurten blijken bovendien creatiever en veerkrachtiger. Door verschillende perspectieven te combineren, ontstaan oplossingen die één groep in zijn eentje nooit had gevonden.

Van oordeel naar ontmoeting

Het is makkelijk om te denken dat “de ander” anders is. Maar zodra we echt in gesprek gaan, vervagen die grenzen. Een goed gesprek aan de keukentafel, samen vrijwilligerswerk doen, of gewoon iemand helpen met een boodschap — het zijn eenvoudige daden die muren afbreken.

Esra en Jan ontdekten dat ze allebei ooit met hun handen hadden gewerkt, dat ze van dezelfde muziek hielden en dat ze allebei iets kwijt waren: het gevoel van samen. Dat gevoel kwam terug, niet door beleid of theorie, maar door menselijkheid.

Samenwerken aan een inclusieve samenleving

Een inclusieve samenleving betekent niet dat iedereen hetzelfde is of denkt. Het betekent dat iedereen mag meedoen, zich gezien voelt en zijn eigen bijdrage kan leveren.

Dat vraagt om samenwerking, maar vooral om nieuwsgierigheid. Niet wachten tot de gemeente iets organiseert, maar zelf het initiatief nemen: een praatje maken met de buurvrouw, een hand uitsteken bij het buurthuis, een gesprek aangaan met iemand die anders denkt.

Maatschappelijke organisaties en vrijwilligers spelen hierin een sleutelrol. Zij zijn vaak de plekken waar mensen elkaar ontmoeten buiten hun vaste kring. Waar iemand leert dat zijn verhaal ertoe doet — en dat luisteren soms belangrijker is dan praten.

Een kleine stap, een groot verschil

De overgang van een multiculturele naar een interculturele samenleving begint niet met grote woorden, maar met kleine gebaren. Een glimlach, een uitnodiging, een stukje gedeelde tijd. Zoals Jan later zei:

“Ik dacht altijd dat we niks gemeen hadden. Tot ik hoorde hoe zij haar tuin maakte. Toen dacht ik: eigenlijk doen we hetzelfde — we proberen gewoon iets moois te laten groeien.” En dat is precies waar het om draait.

Of het nu in de straat, op school, bij de sportclub of op het werk is: de samenleving bloeit wanneer mensen elkaar echt willen zien.

Diversiteit is geen uitdaging om op te lossen, maar een kans om te delen.

Alleen samen maken we van een straat vol werelden een wereld vol burens. 🦋

Dierenkliniek dronten

De Rede 20
8251 ev Dronten
tel:0321-317017
www.dierenkliniekdronten.nl

praktijk voor gezelschapsdieren

behandeling uitsluitend op afspraak.

Openingstijden:
ma-vrij 8:30-19:00
za 9:00-12:00
voor spoedgevallen is de praktijk 24 uur per dag bereikbaar.

Dierenartsen:
Mw M.W.M Breukel
MW A.C Corten
Dhr F.J Lok
Dhr J.Lemmen

Kinderzwemmen

Leszwemmen voor kinderen met een beperking

Stichting Onder Dak biedt zwemlessen aan voor kinderen met een beperking die niet kunnen meekomen in reguliere zwemgroepen. Dankzij deze speciale lessen krijgen zij de kans om in een veilige en ondersteunende omgeving te leren zwemmen.

Locatie & groepsgrootte

De lessen vinden plaats in zwembad De Kemenade, in kleine groepen van maximaal zes kinderen. Zo krijgt ieder kind de aandacht die het verdient.

Lesdagen & -duur

De zwemlessen worden gegeven op maandag, dinsdag en woensdag. Elke les duurt 30 minuten.

Kosten & subsidie

Dankzij een subsidie van de gemeente Dronten kunnen we deze lessen aanbieden voor een gereduceerd tarief. Vanaf 1 januari 2026 bedraagt de bijdrage € 75,00 per kwartaal per kind.

Aanmelding & informatie

Stichting Onderdak verzorgt de groepsindeling, aanmelding en betaling. Voor meer informatie of om uw kind aan te melden, kunt u contact opnemen met Joke de Bruin via:

 kinderzwemmen@onderdak.nl of 0321 – 31 79 26

Disco UnLtd

Een avond vol muziek, dans én gezelligheid.

Daarvoor kom je naar Disco UnLtd. Een maandelijkse disco-avond bij Mel's Bar in Dronten, speciaal voor alle mensen (18+) die wel van een feestje houden, met of zonder beperking.

In een veilige omgeving genieten van de grootste Disco Classics én je eigen verzoeknummers. Onze DJ's zorgen ervoor dat je niet stil kunt zitten.

Leuk als je erbij bent!

Kosten: € 7,50 (inclusief 1 drankje) of € 10,00 (inclusief 2 drankjes).

Aanmelden: via info@meersamen.nu of 06-19 67 37 27

Een avond vol muziek, dans én gezelligheid

Daarvoor kom je naar Disco UnLtd! Een maandelijkse disco-avond bij Mel's Bar in Dronten, speciaal voor mensen (18+) met een beperking én alle anderen die wel van een feestje houden. In een veilige omgeving genieten van de grootste Disco Classics én je eigen verzoeknummers.

Leuk als je erbij bent! Meld je wel even aan via info@meersamen.nu of 06 1967 3727.

Wanneer:	zaterdag 27 september, zaterdag 18 oktober en daarna elke laatste zaterdag van de maand van 19.30 tot 22.00 uur
Waar:	Mel's Bar (Leisure World Padel)
Het Spaarne 71 in Dronten
Aanmelden:	info@meersamen.nu of 06 1967 3727
Kosten:	€7,50 (incl. één drankje) of €10,- (incl. twee drankjes)

Recept... Zalmquiche met spinazie

- 5 middelgrote eieren
- 400 gr spinazie
- 2 el boter of olijfolie
- 1 kleine ui, in stukjes gesneden
- 100 ml kookroom
- 300 gr zalm
- 1/2 tl uienpoeder
- 1/2 tl knoflookpoeder
- 1/2 tl cayennepeper
- 1/2 tl dille
- zout en peper naar smaak
- 70 gr geraspte Goudse kaas of mozzarella
- 20 gr geraspte parmezaanse kaas

Bereidingswijze

Verwarm de oven voor op 180 graden. Meng in een middelgrote kom de eieren, kookroom, knoflookpoeder, uienpoeder, cayennepeper, dille, zout, peper en geraspte kaas. Verwarm vervolgens een el boter of olijfolie in een koekenpan en bak hierin de spinazie binnen 3-4 minuten gaar.

Laat de spinazie na het bakken goed uitlekken in een vergiet en knijp eventueel met de handen het overtollige vocht uit de spinazie. Voeg de spinazie dan toe aan de kom met de eieren en meng dit met een garde goed door elkaar. Maak vervolgens de koekenpan schoon en verwarm hierin een el boter of olijfolie. Voeg de gesneden ui toe en fruit dit 2-3 minuten boven een middelhoog vuur. Voeg de uitjes na het bakken toe aan de kom met de eieren.

Snijd vervolgens de zalm in kleine stukjes en verdeel dit over de bodem van een ingevette quichevorm. Giet het ei-spinaziemengsel

over de zalm en garneer met een beetje geraspte parmezaanse kaas.

Bak de zalmquiche met spinazie 40-45 minuten in de voorverwarmde oven. Verdeel de quiche na het bakken in 4 porties.

Portiegrootte: 1/4 van de quiche

Calorieën: 450

Vetten: 34,1

Koolhydraten: 3,3

Eiwitten: 30,9

Eet smakelijk!

Spätzle-ovenshotel met spek en champignons

Ik deel vandaag nog een hartverwarmend wintergerecht met je: spätzle-ovenshotel met spek, champignons en romige kaassaus. Ik maakte deze spätzle-ovenshotel enkele weken geleden al, maar het kwam er niet van om het recept eerder met je te delen. Ach, wat maakt het uit: dit smaakt ovenheerlijk!

Spätzle zijn dikke deegslerten afkomstig uit het zuiden van Duitsland en Oostenrijk en worden na het koken vaak gebakken in boter en geserveerd met spek, kaas en room. Tijdens speciale actieweken kun je ze soms kopen bij de Aldi of Lidl, maar anders kun je ze in dit recept vervangen door lange elleboogjes macaroni (maccheroni). Het schijnt trouwens dat je spätzle ook heel eenvoudig zelf kunt maken, maar tot op heden heb ik dat nog niet geprobeerd. Ik zet hem snel op mijn nog-te-koken-lijst. Wordt vervolgd ...

Hoofdgerecht voor 4 personen — 20 minuten + 40 minuten in de oven

Ingrediënten

- 300 g spätzle
- 2 uien, in smalle ringen gesneden
- 1 teen knoflook, fijngehakt
- 125 g gerookte magere spekreepjes
- 250 g champignons, schoongeborsteld en in plakjes gesneden
- 50 g boter
- 1/2 kippenbouillontablet
- 50 g bloem
- 400 ml halfvolle melk
- 150 g geraspte kaas
- 50 g blauwaderkaas (bijv. danablu)
- Paar takjes peterselie, fijngehakt

Verder nodig

Ovenschaal, zeef of vergiet

Bereiding

Verwarm de oven voor op 200 graden. Vet de ovenschaal in met boter of olie.

Kook de spätzle in ruim kokend water, totdat ze net niet beetbaar zijn. Giet af, spoel met koud water en laat uitlekken in een zeef of vergiet. Doe de spätzle terug in de pan.

Bak ondertussen in een koekenpan de spekjes, uien, knoflook en champignons op middelhoog vuur, totdat de uien en champignons zacht zijn en licht beginnen te kleuren. Voeg het ui-spek-champignonmengsel (houd een klein beetje achter) toe aan de spätzle en meng door elkaar.

Smelt de boter in een ruime sauspan — niet laten kleuren —, verkruimel de bouillontablet erover en voeg de bloem toe. Bak de bloem op laag vuur, al roerend met een garde, een minuut mee om te laten garen. Voeg langzaam de melk en 200 ml water toe. Breng de saus al roerend aan de kook en zet het vuur dan laag. Voeg 75 g geraspte kaas, de blauwaderkaas en peterselie toe en laat de saus op laag vuur enkele minuten pruttelen. Voeg de saus toe aan de spätzle en roer door. Verdeel de spätzle over de ovenschaal en bestrooi met de overige geraspte kaas. Verdeel het achtergehouden ui-spek-champignonmengsel over het midden van de ovenschotel. Bak de ovenschotel 30 tot 40 minuten in de oven, of totdat de bovenkant goudbruin is.

Lekker met een groene salade.

Eet smakelijk!

Colofon

Stichting Onder Dak

Secretariaat:

Postbus 244

8250 AE Dronten

tel. 06 - 24 46 40 45

Bank: ABN/AMRO

NL31ABNA0438291107

K.v.K. nr.

41 24 67 52

Samenstelling Dagelijks Bestuur:

Voorzitter Vacant

Secretaris..... Willemijn Schouten 06 - 24 46 40 45

Penningmeester Theo den Hartog 06 - 42 74 97 66

Algemeen bestuurslid Bart van der Wal 06 - 23 51 70 29

Algemeen bestuurslid Mariska Ristjouw 06 - 38 27 65 82

Adviseurs:

Bart van der Wal

sociaal adviseur

06 – 23 51 70 29

bvdw66@gmail.com

E-mailadressen Stichting Onder Dak

Website www.onderdak.nl

e-mail adressen secretaris@onderdak.nl

voorzitter@onderdak.nl

penningmeester@onderdak.nl

Algemeen bestuurslid: bvdw66@gmail.com

webmaster:

Alfred Vorsselman

Lay-out (K)Letskrant

Barry Bolder

Alle contactgegevens op een rijtje

Adviseur	Bart	06 – 23 51 70 29 / bvdw66@gmail.com
BTB-groep	Willemijn	06-24 46 40 45 secretaris@onderdak.nl
Kinderleszwemmen	Joke	0321- 31 79 26 kinderzwemmen@onderdak.nl
Scholenproject	Leo	0321-31 59 55 leo.boersma@hetnet.nl
Scootmobiel- en fietsclub	Lilian	06 - 29 45 99 35 lilianwijbenga@gmail.com
Voorlichting	Willemijn	06-24 46 40 45 secretaris@onderdak.nl

Let op: alle telefoonnummers in de (K)Letskrant die niet van een netnummer zijn voorzien, horen thuis onder netnummer 0321.

Uw kapper in Dronten-Zuid

Openingstijden:
di t/m vr van 9:00 tot
18:00 uur
za van 9:00 tot 17:00 uur

Wardhof 22 • 8251 TH • Dronten
T 0321 31 86 95 • www.kapsalonjacques.nl

camping voor mensen met
en zonder een beperking

Natuurlijk De Ruimte

Restaurant de Boshut

Zonnig beschut terras midden in het bos

- ✓ Drinken
- ✓ Lunchen
- ✓ Vergaderen
- ✓ Feestjes
- ✓ Dineren

Door de huidige corona epidemie
zijn er geen vaste openingstijden.
Kijk voor actuele openingstijden
op onze website.

De Ruimte
Stobbenweg 23
8251 PX Dronten
tel. 0321-316442

www.campingderuimte.nl

**KLEUR
KRACHT**

triade uitree

Het bruisende hart van de polder!

Printshop, thee, koffie, atelier én een kadowinkel
in de bibliotheek van Emmeloord.

Bij Kleurkracht komen creatieve concepten,
maatschappelijk ondernemen en een arbeidsproces
voor mensen met een beperking samen.

Kleurkracht

Harmen Visserplein 5a

8302 BW Emmeloord

www.kleurkrachtemmeloord.nl

